

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 731 / 23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 18 września 2023 r. w sprawie II K 878 / 23			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
Lp.	Zarzut
	<p>1. zarzut obrazy przepisów prawa materialnego w zakresie innym, aniżeli kwalifikacja prawna przypisanego czynu, tj. obraza art. 60 § 1 w zw. z art. 54 § 1 kk;</p> <p>2. zarzut błędnych ustaleń faktycznych mających wpływ na treść zaskarżonego wyroku co do stopnia demoralizacji oskarżonego, nakierowania zachowań w celu osiągnięcia zysku finansowego oraz planowania działań przestępczych, prowadzących do nieprawidłowego zastosowania dyrektyw sędziowskiego wymiaru kary;</p>
	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>3. zarzut rażącej niewspółmierności (surowości) wymierzonej oskarżonej kary.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd odwoławczy podzielił pogląd skarżącego o istnieniu podstaw ku temu, by w odniesieniu do obu przypisanych oskarżonemu czynów zastosować instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary w oparciu o przepis art. 60 § 1 kk. Wedle regulacji w nim ujętej sąd może skorzystać z takiej możliwości w stosunku do sprawcy młodocianego, o ile przemawiają za tym względy określone w 54 § 1 kk, czyli tzw. względy wychowawcze. Nadzwyczajne złagodzenie</p>			

odpowiedzialności
nie jest w
tym przypadku
obligatoryjne –
ustawodawca
pozostawił w
gestii sądu
ogład, czy w
realiach
konkretnej
sprawy, biorąc
pod uwagę wiek
sprawcy,
zasadnym
byłoby
nadzwyczajnie
karę mu
złagodzić. Sąd
okręgowy miał
na względzie,
iż młody wiek
sprawcy sam
w sobie nie
może stanowić
wystarczającej
przesłanki
zastosowania
przedmiotowej
instytucji.
Należało zatem
dodatkowo
badać i
uwzględnić w
szczegółności
stopień winy
i demoralizacji
oskarżonego,
społeczną
szkodliwość
popelnionych
przez niego
czynów oraz
potrzeby
społecznego
oddziaływania
kary (por.
komentarz do
art. 60 kk oraz
orzecznictwo
tam

przywoływane
w: A.
Grześkowiak, K.
Wiak (red.),
Kodeks karny.
Komentarz.
Wyd. 8,
Warszawa 2024,
Legalis el.).
Uwzględniając
powyższe, w
celu pogłębienia
wiedzy mogącej
być przydatną
na użytek
rozstrzygnięcia co
do tej kwestii,
sąd odwoławczy
przeprowadził
dowód z
kuratorskiego
wywiadu
środowiskowego.
Opierając się
na jego treści
(por. zwłaszcza
wyprowadzone
przez kuratora
konkluzje i
spostrzeżenia),
zaakceptować
można jego
pogląd, iż
oskarżony nie
jest osobą
zdemoralizowaną.
Zarówno w
rodzinie, w
środowisku
rówieśniczym,
czy sąsiedzkim,
jak i przez kadrę
pedagogiczną
postrzegany był
i jest jako
osoba grzeczna,
uprzejma,
niekonfliktowa,
otwarta i
lubiana. W

miejscu zamieszkania jego zachowanie nigdy nie wzbudzało jakichkolwiek zastrzeżeń. Nad jego życiem zaciążyły przede wszystkim traumatyczne doświadczenia z dzieciństwa, związane z chorobami matki (najpierw afektywno – dwubiegunową, a potem także alkoholową), w konsekwencji prowadzące do jej samobójczej śmierci w czasie, gdy oskarżony miał niespełna 10 lat. Pomimo, że jego ojciec dokładał wszelkich starań, by w miarę swoich możliwości otoczyć dzieci opieką i zapewnić im właściwy rozwój, oskarżony, będąc jeszcze kilkunastoletnim dzieckiem podatnym na negatywne wpływy rówieśnicze, bardzo szybko popadł min. w głębokie uzależnienie od alkoholu oraz

środków odurzających, z którymi borykał się pomimo podejmowanych przez ojca starań (wielomiesięczne umieszczenie go w ośrodku terapii, readaptacji i socjoterapii, czy w ramach detoksykacji w szpitalu psychiatrycznym). Podczas pobytu w szpitalu lekarze mieli dodatkowo powziąć podejrzenia także co do wystąpienia o oskarżonego objawów choroby afektywno – dwubiegunowej. Jego rodzina pozostaje pod nadzorem kuratora rodzinnego od 2015 roku. W wywiadzie zawarte są także spostrzeżenia tego kuratora, które pokrywają się z wnioskami autora wywiadu, co do braku demoralizacji oskarżonego. Zważywszy na kompetencje zawodowe kuratorów, a zwłaszcza

możliwość
wyprowadzenia
racjonalnych
wniosków przez
kuratora
rodzinnego z
racji
wieloletniego już
nadzoru,
informacje od
nich pochodzące
na użytek
zastosowania
art. 60 § 1 kk
można uznać za
miarodajne.

Podkreślić też
należy, iż
obecnie
oskarżony jest
uczniem liceum
ogólnokształcącego
dla dorosłych
oraz, że naukę
łączy z
podejmowaniem
prac
zarobkowych
oraz terapią w
systemie
ambulatoryjnym.

Równie
istotnym jest, że
oskarżony obu
przypisanych
mu czynów
dopuścił się
zaledwie kilka
miesięcy po
ukończeniu 17
lat, który to
próg wiekowy
ustawodawca co
do zasady
określa jako
dopiero ten, po
przekroczeniu
którego możliwe

jest pociągnięcie sprawcy do odpowiedzialności karnej w związku z popełnieniem przestępstwa.

W tym stanie rzeczy sąd odwoławczy uznał, że sięgnięcie wobec oskarżonego po instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary w oparciu o przepis art. 60 § 1 kk jawi się jako uzasadnione.

Sąd miał też na względzie znaczny stopień społecznej szkodliwości obydwu czynów, wynikający zwłaszcza z faktu zaangażowania w proceder obrotu środkami i odpłatnego ich udzielania osobom równie młodych, jak również tego, iż zachowanie oskarżonego ukierunkowane było (wbrew wywodom apelacji) na zysk i przedsiębrane w sposób planowy. Tym niemniej pamiętać należy, iż także po zastosowaniu nadzwyczajnego

złagodzenia kar,
kary te wciąż
mają charakter
najsurowszych
rodzajowo, a
finalnie kara
łączna przybrała
postać kary
bezwzględnej.
Pamiętać też
należy, że
oskarżony
odczuł już w
sposób
wymierny i
dolegliwy
konsekwencje
swojego
zachowania
wskutek niemal
dziesięciomiesięcznego
faktycznego
pozbawienia
wolności w tej
sprawie w
związku z
tymczasowym
aresztowaniem.
Wydaje się
zatem, że
finalnie
określona
odpowiedzialność
karna w sposób
należyty wyważyła
wszystkie
okoliczności, do
jakich odwołuje
się zbiorcze,
całościowe
przeanalizowanie
okoliczności
wybrzmiewających
z art. 53 kk, 54 §
1 kk oraz art. 60
§ 1 kk.

Zasadne
uwzględnienie
przez sąd I

instancji
przepisu art. 4 §
1 kk w ramach
podstawy
prawnej
skazania w
odniesieniu do
czynu
zarzuconego w
punkcie III
należało tym
bardziej
zaakceptować w
postępowaniu
apelacyjnym, że
uprawniało sąd
II instancji do
zastosowania
przepisu art. 57 §
2 kk w brzmieniu
obowiązującym
w czasie
popelnienia tego
czynu. Przepis
ten stanowił
wówczas, że
jeżeli zbiegają
się podstawy
nadzwyczajnego
złagodzenia i
obostrzenia
kary, sąd może
zastosować
nadzwyczajne
złagodzenie albo
obostrzenie
kary, przy czym
dopuszczalność
takiego wyboru
wchodziła w grę
także w sytuacji
zbiegu podstaw
obligatoryjnego
obostrzenia kary
(jak w
przypadku czynu
ciągłego, a w
warunkach
takiego wszak
czynu

postawiony
został zarzut
punktu III)
i fakultatywnego
jej złagodzenia
(tak, jak w
przypadku art.
60 § 1 kk w
odniesieniu do
sprawcy
młodocianego)
- por. komentarz
do art. 57
kk w: Wróbel
Włodzimierz
(red.), Zoll
Andrzej (red.),
Kodeks karny.
Część ogólna.
Tom I. Część
II. Komentarz do
art. 53-116, wyd.
V, LEX el. Oraz
przywoływane
tam
orzecznictwo
Sądu
Najwyższego)

Nawiązując do
powyższego
podkreślić też
należy, że skoro
zastosowanie
nadzwyczajnego
złagodzenia kary
w oparciu o art.
60 § 1 kk z uwagi
na wiek sprawcy
ma charakter
fakultatywny, a
nie
obligatoryjny, to
nieskorzystanie
przez sąd I
instancji z
zastosowania
tego przepisu
nie mogło być
skutecznie

<p>podnoszone przez skarżącego w kategoriach obrazy prawa materialnego.</p> <p>Mając na uwadze, iż wyrok zaskarżony został jedynie na korzyść oskarżonego, zaś w wyroku tym na etapie wymierzania kary łącznej zastosowano najkorzystniejszą dla niego zasadę łączenia kar, taką samą zasadę zastosował również sąd odwoławczy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kar jednostkowych 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz ograniczenia wolności, ewentualnie kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwiążle o powodach</p>		

uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Omówiono powyżej		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	<p>Obraza art. 414 § 1 kpk w odniesieniu do czynu zarzucanego w punkcie III, skutkująca koniecznością orzekania poza granicami zaskarżenia i podniesionymi zarzutami w oparciu o przepis art. 440 kpk.</p>	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Stosownie do treści art. 414 § 1 kpk, w razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wyłączającej ściganie lub		

danych
przemawiających
za warunkowym
umorzeniem
postępowania,
sąd wyrokiem
umarza
postępowanie
albo umarza
je warunkowo,
jednakże w razie
stwierdzenia
okoliczności
wymienionych w
art. 17 § 1 pkt
1 i 2 kpk sąd
wydaje wyrok
uniewinniający,
chyba że
sprawca w chwili
czynu był
niepoczytalny.
Zakresem
normatywnym
art. 17 § 1
pkt 2 kpk
objęte są min.
przewidziane
przez
ustawodawcę
okoliczności
wyluczające
przestępczość
danego czynu
(gdy stawa
stanowi, że
sprawca nie
popelnia
przestępstwa).
Pamiętając o
tym przywołać
należy w
dalszym toku
treść art. 1 § 3
kk, wedle której
nie popelnia
przestępstwa
sprawca czynu
zabronionego,
jeżeli nie można

mu przypisać winy w czasie czynu.

Okolicznościami, które wyłączają dopuszczalność przypisania winy sprawcy czynu zabronionego jest min. jego zdolność do zawinienia z uwagi na wiek - winę można przypisać tylko sprawcy czynu zabronionego, który ukończył 17 lat, a jedynie w wyjątkowych przypadkach, określonych w art. 10 § 2 i 2a kk, także osobie poniżej tego progu wiekowego (por. komentarze do art. 1 kk w: A. Grześkowiak, K. Wiak (red.), Kodeks karny. Komentarz.

Wyd. 8, Warszawa 2024, R.A. Stefański (red.), Kodeks karny.

Komentarz.

Wyd. 6, Warszawa 2023; M. Królikowski, R. Zawłocki, (red.) Kodeks karny. Część ogólna.

Komentarz. Art. 1–116. Wyd. 5, Warszawa 2021 (Legalis el.).

Innymi słowy,
dopiero
ukończenie
ustawowo
wskazanego
wieku stanowi
formalną
przesłankę
zawinienia, przy
czym podkreślić
należy, iż w
przypadku
czynów
zarzuconych
oskarżonemu
wymagało to
jedynie
stwierdzenia, a
nie oceny. Jeżeli
więc sąd I
instancji po
rozpoczęciu
przewodu
sądowego
doszedł do
wniosku, iż w
odniesieniu do
jednego z
zarzuconych
oskarżonemu
czynów, nie
zaistniały
podstawy do
pociągnięcia go
do
odpowiedzialności
karnej
zważywszy na
jego wiek i rodzaj
zarzucanego
czynu (art. 10
kk), to w
konsekwencji w
odniesieniu do
tegoż czynu z
powodów wyżej
przedstawionych
zapaść winien
był wyrok
uniewinniający,

a nie umarżający postępowanie.		
5. SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1 Ustalenia faktyczne, kwalifikacja prawna przypisanych czynów oraz rozstrzygnięcia z punktów 5, 6, 8 i 9 zaskarżonego wyroku.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Brak podstaw do korygowania wyroku w tym zakresie.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu		

pierwszej instancji			
o.o.11.	Przedmiot i zakres zmiany		
o.o.1	Omówiono powyżej		
Zwięźle o powodach zmiany			
omówiono powyżej			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięzle powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle powodach uchylenia i umorzenia wskazaniami szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzle powodach uchylenia	o		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3 i 4.	<p>Uwzględniając treść art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk oskarżonego obciążono kosztami procesu za postępowanie odwoławcze, mając na uwadze, iż jego wiek i możliwości zarobkowe umożliwiają wywiązanie się z tych powinności. Obrońcy przyznano wynagrodzenie z tytułu pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.</p>	
7. PODPIS		